

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoP/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621201635
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4621201635.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: I. Z. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka N. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/XX, Y., t. č. C. XXXX/X, H., zastúpená Mgr. Zuzanou Gálikovou, advokátkou so sídlom Farská 33, Nitra, IČO: 50 940 945, a otec F. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/XX, Y., o zmenu zverenia, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 10P/111/2021-306 zo dňa 07.11.2022 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zamietol návrh otca na zmenu zverenia mal. dieťaťa, výrokom II. zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 11P/234/2015-477 zo dňa 24.09.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9CoP/13/2019-550, 9CoP/14/2019 zo dňa 18.04.2019, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 20.05.2019 tak, že súd styk otca s mal. I. Z. N. neupravil, pričom v ostatných častiach ponechal uvedené rozsudky nezmenené. Výrokom IV. súd zaviazal otca zaplatiť na účet súdu trovy konania štátu v sume 334,64 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, výrokom V. vrátil matke zvyšok nespotrebovanej zálohy na znalecké dokazovanie v sume 165,36 eura a výrokom VI. žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 26 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) a § 52, § 121 CMP. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že otec sa podaným návrhom domáhal zmeny úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej I.. Návrh otec odôvodnil tým, že došlo k zmene pomerov, keďže matka od začiatku porušuje rozsudok súdu v časti úpravy styku. Matka od začiatku výkonu úpravy styku absolútne popiera jeho právo na styk s dieťaťom. Pri styku vždy odmietla maloletú I. nechať s otcom bez jej prítomnosti, ako aj bez pracovníkov referátu, ignorovala a nerešpektovala ich pokyny, pričom sa správala nevhodne, až vulgárne. Zistil, že matka zvlášť nevhodne pôsobí na maloletú I. do takej miery, že to rozhodujúcim spôsobom vplýva na jej duševný, citový, zdravotný ako aj rozumový vývoj. Matka s návrhom nesúhlasila, uviedla, že k styku s otcom maloletú I. nemôže nútiť. Ona sa o maloletú I. stará riadne, v duchovnej oblasti ju nijako nevedie, je to normálne zdravé dieťa. Otec neplatí výživné a podľa jej názoru by sa o ňu nevedel postarať. Navrhla, aby súd návrh otca zamietol a zároveň rozhodol o zmene úpravy styku otca s maloletou tak, že styk sa neupravuje.

2. Psychologička Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch O. O. A. podala dňa 15.06.2022 na súd podnet na preskúmanie vhodnosti stretávania sa maloletej s otcom. Psychologička konštatovala, že sa obáva, že tlak vyvíjaný na dieťa môže zanechať vážnu ujmu na jej fyzickom aj psychickom stave.

3. Na základe podnetu psychologičky súd uznesením č. k. 10P/111/2022-20 zo dňa 24.06.2022 začal sám konanie vo veci úpravy rodičovských práv a povinností a následne uznesením č. k. 10P/111/2022-23 zo dňa 24.06.2022 spojil na spoločné konanie obidve konania, teda o návrhu otca na zmenu zverenia maloletej, aj o podnete psychologičky.

4. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh otca na zmenu zverenia maloletej I. do jeho osobnej starostlivosti nie je dôvodný. Dokazovaním bolo preukázané, že o maloleté dieťa sa dlhodobo stará matka, maloleté dieťa nemá k otcovi vytvorenú pozitívnu citovú väzbu. Otec mal a aj v súčasnosti má voči matke výhradne kritické postoje, matka otca považuje za nespôsobilého postarať sa o maloleté dieťa. Keďže maloletá I. prevažnú časť života žila a žije len s matkou, je jej vzťahovo najbližšou osobou, prirodzene preberá jej postoje a názory, teda aj na svojho otca, ktorému neverí a odmieta ho. Na druhej strane otec neurobil v opravdivom záujme nič preto, aby sa jeho vzťah s maloletou I. zlepšil. Súd preto najmä s poukazom na závery znaleckého posudku, ako aj odporúčanie psychologičky z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch, návrh otca na zmenu zverenia ako nedôvodný zamietol, pretože zmena zverenia by bola v priamom rozpore so záujmom maloletej I.. Zároveň súd dospel k záveru, že nie je ani v záujme maloletého dieťaťa, aby sa s otcom stýkalo v rozsahu a za podmienok upravených rozsudkami v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 11P/234/2015, pretože v konaní bolo preukázané, že od roku 2016 sa styk buď vôbec neuskutočnil, alebo, keď sa účastníci síce v stanovenom čase dostavili na Úrad, ku kontaktu maloletej I. s otcom neprišlo. Maloleté dieťa táto situácia stresuje a necíti sa v nej komfortne.

5. Pokiaľ ide o kolízny opatrovníkom navrhnuté uloženie výchovného opatrenia rodičom, súd ho nepovažoval za potrebné ukladať, pretože by sa na postoji rodičov nič v pozitívnom smere nezmenilo, keďže ani jeden z nich neprejavil ani najmenší záujem na tom, aby sa ich vzťah a komunikácia zlepšili.

6. O trovách konania štátu súd rozhodol tak, že ich rodičia platia na polovicu, a preto otca zaviazal zaplatiť na účet súdu sumu 334,64 eura, čo je polovica z odmeny, ktorú súd priznal znalkyni za podaný znalecký posudok. Druhú polovicu súd znalkyni vyplatil zo zálohy zloženej matkou, ktorá zálohu zložila v sume 500 eur. Zvyšok z tejto nespotrebovanej zálohy v sume 165,36 eura súd matke vráti v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec navrhujúc napadnutý rozsudok zmeniť, resp. postupovať podľa § 389 CSP. Podané odvolanie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d), e), f), g) a h) CSP. Namietal, že súd sa nezaoberal s predloženými dôkazmi o nevhodnosti správania matky maloletej I. a tieto vážne poruchy správania sa nestali dôvodom pre zmenu zverenia do výchovy. Matka negatívne vplyva na maloleté dieťa a jeho duševný, citový, rozumový a zdravotný vývoj. ÚPSVaR ignoroval jeho žiadosti o riadny výkon rozhodnutia súdu, pričom matka úmyselne vyvolávala konfliktné situácie, ktoré mali zmeniť postoj maloletej k nemu. Závery znaleckého posudku boli v absolútnom rozpore s tým, čo uviedol na predposudkovom vyšetrení. Posudzovaná mala byť matka, pričom rozhodnutie súdu o takomto úkone neposkytuje žiadnu informáciu. Namietal zaujatosť znalkyne z dôvodu jej pohlavia. Uviedol, že návrh na vypracovanie znaleckého posudku nedával, preto na úhradu trov nemal byť zaviazaný. Záverom zopakoval, že návrh na zmenu zverenia podal z dôvodu, aby sa mohol starať o dcéru, zabezpečiť jej riadny duševný a zdravotný vývoj a možnosť stretávať sa s rovesníkmi.

8. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka navrhujúc napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. V konaní nebol preukázaný jej negatívny vplyv na maloleté dieťa. Starostlivosť o maloletú nebola spochybnená ani zo strany kolízneho opatrovníka. Tvrdenia otca sú zavádzajúce. Otec pred súdom prvej inštancie nenamietal postup a závery znaleckého posudku. Maloletá I. má v súčasnosti XX rokov a je dostatočne rozumovo vyspelá a schopná vyjadriť svoj názor. S otcom sa stretávať nechce. Uviedla, že otec neustále spochybňuje štúdium a školu maloletej I., od septembra 2022 neplatí výživné. Od januára 2023 sa otec na styk s maloletou na ÚPSVaR Topoľčany vôbec nedostavuje. Svoju neprítomnosť oznámi vopred jej alebo zamestnancom úradu, ktorí ju následne informujú, že otec nepríde.

9. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65, § 66 CMP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Preto tento rozsudok podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

10. Podľa obsahu spisu sa otec ako navrhovateľ domáhal zmeny úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej I., keď žiadal jej zverenie do jeho výlučnej osobnej starostlivosti s tým, že matka je povinná na výživu maloletej prispievať sumou 150 eur mesačne od právoplatnosti rozsudku vždy do 20-teho dňa v mesiaci k rukám otca. Dňa 17.05.2022 podala matka návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd určí, že otec nie je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Súd o tomto návrhu rozhodol uznesením č. k. 10P/111/2021-198 zo dňa 25.05.2022 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre č. k. 12CoP/30/2022-249 zo dňa 08.07.2022, ktorým návrh matky zamietol. Psychologička Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch O.. O. A. podala dňa 15.06.2022 na súd podnet na preskúmanie vhodnosti stretávania sa maloletej I. s otcom. Psychologička konštatovala, že sa obáva, že tlak vyvíjaný na dieťa môže zanechať vážnu ujmu na jej fyzickom aj psychickom stave. Na základe podnetu psychologičky súd uznesením č. k. 10P/111/2022-20 zo dňa 24.06.2022 začal sám konanie vo veci úpravy rodičovských práv a povinností a následne uznesením č. k. 10P/111/2022-26 zo dňa 24.06.2022 spojil na spoločné konanie obidve konania, teda o návrhu otca na zmenu zverenia maloletej I., aj o podnete psychologičky. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol napadnutým rozsudkom, ktorým výrokom I. zamietol návrh otca na zmenu zverenia mal. dieťaťa, výrokom II. zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 11P/234/2015-477 zo dňa 24.09.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9CoP/13/2019-550, 9CoP/14/2019 zo dňa 18.04.2019, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 20.05.2019 tak, že súd styk otca s mal. I. Z. N. neupravil, pričom v ostatných častiach ponechal uvedené rozsudky nezmenené. Výrokom IV. súd zaviazal otca zaplatiť na účet súdu trovy konania štátu v sume 334,64 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, výrokom V. súd vrátil matke zvyšok nespotrebovanej zálohy na znalecké dokazovanie v sume 165,36 eura a výrokom VI. žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletého dieťaťa.

11. V podanom odvolaní otec maloletej I. naďalej zastával názor, že v predmetnom prípade je pre maloleťú najvhodnejšie, aby bola zverená do jeho osobnej starostlivosti. V zmysle čl. 5 Zákona o rodine je záujem maloletého dieťaťa prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj jeho schopností a vlôh, názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností. V zmysle uvedeného po preštudovaní záverov znaleckého posudku, záverov kolízneho opatrovníka a na podklade vyjadrených postojov rodičov a vyjadreného názoru maloletého dieťaťa odvolací súd zastal rovnaký záver ako súd prvej inštancie, že v súčasnosti je v najlepšom záujme maloletej I., aby bola zverená do osobnej starostlivosti matky, u ktorej je vytvorené stabilné rodinné prostredie pre jej vývoj a vývin. V prvoinštančnom konaní bolo zistené, že na strane matky pretrvávajú vhodné podmienky na zverenie maloletej I. do jej osobnej starostlivosti, pričom pri rozhodovaní o návrhu otca súd skúmal všetky predložené dôkazy o možnej nevhodnosti správania matky voči maloletemu dieťaťu. Po podaní návrhu otca na zmenu zverenia maloletého dieťaťa šetril kolízny opatrovník pomery na strane matky, ktorá s maloletou I. a plnoletým synom rodičov - A., býva v štvorizbovom dome matkiných rodičov (ide o dve samostatné bytové jednotky). Dom je udržiavaný, čistý, maloleté dieťa tu má svoju izbu. Matka pracuje v obchodnej spoločnosti jej otca - R.J. H. SK, s.r.o. N., prevádzka Topoľčany s priemerným čistým mesačným zárobkom 571,57 eura. Maloletá I. si povinnú školskú dochádzku plní individuálne, vzdeláva sa doma, odbornú garanciu jej poskytuje Základná škola v Z. C.. Súhlas na vzdelávanie individuálnou formou namiesto otca maloletej, ktorý s tým nesúhlasil, udelil súd rozsudkom sp. zn. 10P/51/2020 zo dňa 22.04.2021. Kolízny opatrovník šetril pomery aj na strane otca, ktorý býva v päťizbovom rodinnom dome v bezpodielovom spoluvlastníctve. Rodinný dom je priestraný, udržiavaný

v čistote a poriadku. Domácnosť je účelne zariadená. Detská izba maloletej I. zostala podľa otca v takom stave, ako ju zanechala matka s dcérou. Otec uviedol, že je naďalej evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na ÚPSVaR Topoľčany a naďalej žije z financií, ktoré si požičiava od známych. Doplnil ale, že pokiaľ by maloletá I. bola u neho, vie si zabezpečiť príjem na pokrytie ich potrieb. Kolízny opatrovník vykonal pohovor aj s maloletou I.. Tá sa javila byť riadne zaopatrená, vystupovala v domácom prostredí prirodzene, pobehovala po byte, pozitívne reagovala na matku, letmo ju pobozkala, objala, rozprávala sa s ňou a aj so sociálnymi pracovníkmi. Rozprávala o tom, že sa má dobre, že sa pripravuje do školy. Doma sa stará o svoju mačku, sadí s maminou rôzne rastliny, starajú sa o záhradu, navštevuje starých rodičov, stretáva sa so svojou kamarátkou D., s ktorou chodia do kina, na korčule. S maminou chodia na výlety, bicyklujú sa spolu. Maloletá I. vnímala návrh otca na zverenie do jeho osobnej starostlivosti a reagovala na túto jeho požiadavku negatívne. Otcovi nechce byť zverená a odmieta aj občasný kontakt s otcom. Nechce sa s ním stretnúť už vôbec. Maloletá I. vyjadrovala svoje pocity presvedčivo, sebaisto a bez známky pochybností, či obáv. Na základe vykonaného šetrenia kolízny opatrovník zastal jednoznačný názor, že zmena zverenia maloletej I. do osobnej starostlivosti otca, sa nejaví ako krok, ktorý by prispel k psychickej pohode maloletého dieťaťa, pretože už z doposiaľ prebiehajúcich stretnutí na F. možno vidieť, že maloletá I. otca odmieta v plnej miere a matka je pre ňu osobou, ktorá ju chápe a ktorá jej dáva pocit bezpečia.

12. Odvolací súd sa s názorom kolízneho opatrovníka o nevhodnosti zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti otca stotožnil, pričom tento názor je podporený aj vykonaným znaleckým dokazovaním znalkyňou A.. O.. V. N.. Znalkyňa v znaleckom posudku zo dňa 01.04.2022 konštatovala, že je vhodné ponechať maloletú I. v osobnej starostlivosti matky. Otec svoj citový vzťah k maloletej nedokázal verbalizovať, pri početných otázkach znalkyne ohľadom jeho motivácie pre zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti neuviedol ani pri jedinej z nich, že má maloleté dieťa rád, že mu chýba, alebo že k nej cíti lásku a náklonnosť. Keďže maloleté dieťa interakciu s otcom odmietlo, znalkyňa nemala možnosť posúdiť citové väzby z pozorovania a vzájomnej interakcie. Súdom ustanovená znalkyňa skúmala osobnostné charakteristiky a citové väzby oboch rodičov, ako aj maloletého dieťaťa. Skutočnosť, že obsah znaleckého posudku nezodpovedal očakávaniam otca, nemožno vyhodnotiť ako zaujatosť znalkyne, resp. nesprávnosť vyhotovenia znaleckého posudku.

13. Odvolací súd na podklade prešetrenia pomerov na strane rodičov, vykonaného znaleckého dokazovania a po prihliadnutí na doterajšie správanie sa oboch rodičov voči maloletemu dieťaťu, zastal rovnaký záver ako súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, že v súčasnosti je pre maloleté dieťa najvhodnejšie, aby bolo i naďalej zverené do osobnej starostlivosti matky, u ktorej má vytvorené stabilné prostredie pre jeho vývoj. Matka s prihliadnutím na doteraz vykonávanú starostlivosť je schopná maloletej poskytnúť náležité uspokojenie jej potrieb a primeranú starostlivosť. Nemožno sa stotožniť s názorom otca, že matka negatívne vplýva na maloleté dieťa a jeho duševný, citový, rozumový a zdravotný vývoj. V konaní neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by bránili zvereniu maloletej I. do osobnej starostlivosti matky, práve naopak, o otca maloletá I. nejaví záujem, odmieta styk s ním a nechce sa s ním vídať ani krátkodobo počas styku. Z tohto dôvodu by jej zverenie do osobnej starostlivosti otca bolo v rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Pokiaľ otec v odvolaní poukazoval na striedavú osobnú starostlivosť, v danom prípade je možnosť striedavej osobnej starostlivosti vylúčená vzhľadom na vzťah maloletého dieťaťa k otcovi, ako i vzhľadom na neschopnosť rodičov komunikovať bez konfliktov.

14. Podľa § 49 CMP, (1) účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát. (2) Súd môže uložiť účastníkovi, u ktorého nie sú podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov, aby zložil preddavok na trovy dôkazu, ktorý navrhol alebo ktorý nariadil súd o skutočnostiach ním uvedených alebo v jeho záujme. (3) Spoločné trovy platia účastníci podľa pomeru účastníctva na veci a na konaní.

15. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

16. V súvislosti s námietkou otca, že bol zviazaný na úhradu trov štátu za vyhotovenie znaleckého posudku odvolací súd uvádza, že v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku trovy, ktoré sa spájajú s vykonaním dôkazného prostriedku platí v súlade s ustanovením § 49 ods. 1 CMP ten, komu v konaní vznikajú. Výnimku predstavujú len trovy, ktoré v súlade s daným ustanovením platí štát.

Je potrebné odlišovať situácie, keď trovy konania síce platí štát, avšak v rozsahu ustanovenia § 57 CMP môže žiadať o ich náhradu. Môže ísť o situácie, keď bolo nariadené znalecké dokazovanie vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa, avšak ani jeden z účastníkov nezložil preddavok na trovy tohto dôkazu. Predtým ako dôjde k vykonaniu dôkazného prostriedku, môže súd uložiť účastníkovi, aby zložil preddavok na trovy dôkazu, pričom ide o fakultatívnu možnosť súdu. O rovnakú situáciu ide aj v predmetnej veci, kedy súd v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloletú I. nariadil znalecké dokazovanie na zodpovedanie otázok, aké sú citové väzby rodičov k maloletej dcére, ich osobnostné charakteristiky, aká je najvhodnejšia forma rodičovskej starostlivosti. Potreba znaleckého dokazovania vyplynula z dovtedajšieho priebehu konania. Otec v priebehu konania preddavok na trovy dôkazu nehradil, preto mu súd správne po skončení veci uložil povinnosť na uhradenie polovice trov štátu vynaložených na vyhotovenie znaleckého posudku. Pre priznanie náhrady trov konania, ktoré platil štát, nie je rozhodujúce, ktorý účastník navrhol vykonanie konkrétneho dôkazu, pri ktorého výkone vznikli trovy štátu. Znalecké dokazovanie bolo nariadené za účelom zistenia vzťahu oboch rodičov k maloletej. S prihliadnutím na § 49 ods. 1 CMP v spojení s § 57 CMP, je odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie toho názoru, že v predmetnej veci bolo nevyhnutné rozhodnúť o náhrade trov štátu spočívajúcich v náhrade výdavkov vyplatenej súdnemu znalcovi, pretože v danom prípade sa nejedná o trovy konania, ktoré znáša štát. Obaja rodičia sú preto povinní uhradiť štátu trovy konania, ktoré vznikli pri vyhotovení znaleckého posudku, pričom súd správne zohľadnil, že matka zložila preddavok a otec preddavok neplatil.

17. Po dôkladnom zvážení všetkých skutočností namietaných v podanom odvolaní odvolací súd konštatoval, že odvolanie otca nie je opodstatnené. Z dôvodov opísaných vyššie odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).